

TROUW_dinsdag 15 mei 2018

Ziek-komische voorstelling met twee vergeetachtige collega's

SARA VAN DER KOOI INFO: WWW.THEATERBELLEVUE.NL

Van Wees (Kees Prins, links) en Burghardt (Pierre Bokma).

THEATER

Een man een man

Met: Pierre Bokma, Kees Prins Regie: Gijs Scholten van Asschat ****

Maak het gezegde af: Een man een man... een woord een woord. En juist om woorden gaat het in de theatervoorstelling 'Een man een man'. Woorden die uitdagen, prikkelen, verwarren, pijn doen. Kees Prins en Roel Bloemen schreven deze nogal magnifieke tekst, Gijs Scholten van Asschat regisseerde en Pierre Bokma, Randy Fokke en Kees Prins spelen. Niet onverwacht met zo'n topcast, is 'Een man een man' een scherp gespeelde, humoristische en tegelijkertijd ongenadig gemene voorstelling geworden.

'Zoals de Papoea's zeggen: de maan zit niet aan een touwtje. Hij komt vanzelf op.'

De setting is eenvoudig: twee collega's, vrienden uit een ver verleden, gaan samen naar een restaurant om hun oude vriendschap nieuw leven in te blazen. Van Wees (intens vilein gespeeld door Prins) is de machistische wereldwijze betweter die promotie maakte binnen het bedrijf, Burghardt (een onverwacht gelaagde rol van Bokma) is de goedgebouwde, tikje onnozele collega die niet tegen het verbale geweld van zijn voormalige vriend bestand lijkt.

Het duo wordt bediend door een charmante maar vergeetachtige serveerster, doeltreffend en charmant gespeeld door Randy Fokke. Bij het begin van de voorstelling vallen we midden in een discussie over een vergeten gesprek. Burghardt komt terug van de wc en is vergeten waarover het gesprek ging dat ze net daarvoor hadden. Van Wees weigert te vertellen waarover het ging maar vertrouwt op het geheugen van zijn collega. 'Zoals de Papoea's zeggen: de maan zit niet aan een touwtje. Hij komt vanzelf op.' Ze praten over

samen beleefde vakanties en noemen hun vakantieliefdes biggen die nodig ingeënt moesten worden. Ze lachen er smakelijk om.

Toch knaagt het aan Burghardt dat hij zich het gesprek voorafgaand aan zijn wc-gang niet kan herinneren. En juist wanneer hij dat op aandringen van Van Wees eindelijk lijkt te hebben losgelaten, begint deze hem te sarren. Want zeggen 'oh ik weet het niet meer, dus dan zal het wel niet belangrijk zijn geweest', gaat volgens Van Wees niet op: 'Stel je voor dat je datzelfde over 9/11 zou zeggen.'

Zo komt Burghardt dieper en dieper in het web van zijn vileine collega terecht, die een onduidelijk appeltje met hem te schillen heeft. Knap gevonden is het moment waarop de verhoudingen onverwacht kantelen en ze ineens weer allebei de teugels in handen hebben.

'Een man een man' lijkt een kruising van Jiskefet, Toren C en Buurman en Buurman. Een intense, ziek-komische voorstelling voor wie van het genre houdt, strak en inventief geschreven en vakkundig en scherp gespeeld.